చినబాబు పెళ్ళిసంబరం

మల్లాది సత్యనారాయణ

అది నిశీధ సమయం. గాఢాంధకారం పత్తాపాతం లేకుండా నలువైపులా క్రమ్ముకుని భీతి గొల్పుతోంది. ఊరిచివర నున్న పూరిపాకలో దీపం మినుకు మినుకు మంటూ మధ్యమధ్య గాలికి రెపరెప కొట్టు కుంటోంది.

నిద్రపట్టక పక్కమంచంలో దొర్లుతూన్న గౌరి ఆ దీపపుబుడ్డిని తదేకదృష్టితో చూస్తోంది. ఇంతలో గాలికి యెగిరివచ్చిన పురుగొకటి ఆ దీపంమీద పడింది. దీపం ఆరి పోయింది. గౌరి తలగడ క్రిందనున్న అగ్గి పెట్టె తీసింది. అగ్గిపుల్లగీసి మళ్ళీ దీపం వెలిగిస్తూ మాడి మసిబొగ్గు అయిన పురుగును చూచింది. 'ఎంతలో జీవితాన్ని సమాప్తం చేసుకుంది!' అనుకుని ఒక వేడి నిట్టూర్పు విడిచింది.

పొలాల్లో కప్పలు అరుస్తున్నాయి. ఇంటిచుట్టూ కీచురాళ్ళు శ్రుతి తప్పకుండా విశ్రాంతిలేకుండా రాగాలాపన చేస్తూనే ఉన్నాయి. ఊరి మధ్య బ్యాండుమేళం సన్నాయిమేళం ధ్వనులేగాక మధ్య మధ్య గుండె లదిరేటట్టు మందుసామాను కాలు స్తున్న ధ్వనులు గౌరి హృదయాన్ని కలవర పెడుతున్నాయి.

ఆప్యాయంగా అనుక్షణం పలకరించే అయ్య యీనాడు మారుమొగం పెట్టుకుని కూడు కాస్తా రెండుముద్దలుతిని తనతో మాట్లాడకుండానే కర్రతీసికొని వెళ్ళిపోయాడు. రోజూమాదిరిగా గోనెపట్టాలోంచి పుగాకుముక్క తీసి యివ్వబోతే పుచ్చుకోకుండా వేరొక పుగాకు కాడతీసికొని వెళ్ళిపోయాడు. రోజూ తలుపువేసుకోమ్మా అని చెప్పి వెళ్ళేవాడు. ఆమాటైనా తండ్రినోటి వెంట వస్తుందని యెదురుచూచిన గౌరికి నిరాశే మిగిలింది.

తన పరిస్థితిని తండ్రి అనుమానించినట్లు తోచింది గౌరికి. మనస్సులోని ఆవేదనను వెలిబుచ్చుకుని బావురుమని యేడుద్దామను కున్నా ఆదరించే అమ్మ చిన్నప్పుడే తనను వదలిపెట్టి వెళ్ళిపోయింది. తండ్రితో ఏమని చెబుతుంది. ఏ ముఖం పెట్టుకుని చెబుతుంది.

రత్తయ్యకాపు అంటే కూటికి బీదయినా కులానికి బీదగాడని, పౌరుషంగల కాపు అని, మాట అననే అనడు, అన్నాడా ప్రాణాన్నయినా యిచ్చి నిలబెట్టుకుంటాడని ఆ ఊళ్ళోనే కాకుండా చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల్లోకూడా పేరు సంపాదించుకున్నాడు. అయినింటికాపని అందరూ పొగడేవారు.

ఈనాడు రత్తయ్యకాపు గౌరవాన్ని కాస్తా గంగపాలుచేసింది కూతురు గౌరి. అయితే యింతవరకు వస్తుందనుకోలేదు.

ఒకనాటి సంగతి. ఆనాడు కట్టుబడికి తీసుకున్న చినబాబుగారి పొలంలో దుక్కి దున్నుతున్న తండ్రికి అన్నం తీసికొని బయలుదేరింది గౌరి. మధ్యలోనున్న చిన బాబుగారి దూడలపాక దగ్గరకు వచ్చేసరికి పెద్దగాలి, వాన, వచ్చింది. చినబాబు చూచాడు. గౌరి తడిసిపోతాననే భయంతో దూడల పాకలోనికి వచ్చింది. చినబాబుని చూచి కొంచెం కంగారుపడింది. 'భయం లేదు గౌరీ! వర్షం వెలిశాక వెళ్ళు' అన్నాడు చినబాబు. ఇంతలో వెనుకనుంచి గౌరిని పొట్లఆవు తరుముకొచ్చి కొమ్ములతో ఒక్క పోటు పొడిచింది. హడలిపోయిన గౌరి అమాంతంగావచ్చి ఎదరఉన్న చినబాబు కాళ్ళమీద పడింది. గౌరికి గుండెలు దడదడ కొట్టుకుంటున్నాయి. మోకాలిమీద దెబ్బ తగిలింది. చినబాబు ఆవును దూరంగాతోలి గౌరిని లేవదీశాడు.

నవయౌవనంలో అడుగు పెడుతున్న గౌరికి చినబాబుచేతులు తగిలేసరికి సిగ్గుతో శరీరమంతా ముంచుకుపోయింది. చెప్పరాని అనుభూతి హృదయంలో చెలరేగింది. చిన బాబు కళ్ళల్లోకి చూచింది. ఆ కళ్ళు రెప్పలు వాల్చకుండా కోరికలు రేకెత్తిస్తూ తన కళ్ళవంకే చూస్తున్నాయి. చూడలేక పోయింది గౌరి. రెండు చేతులతో కళ్ళు మూసుకుని చినబాబు చేతుల్లోంచి విడి లించుకుని వర్షంలో తడిసినా సరే అనుకుని పరుగెత్తింది గౌరి. తదేకదృష్టితో చూస్తున్నాడు చినబాబు. తానూ యెందుకో తనకు తెలియకుండానే రెండుసార్లు వెనక్కి తిరిగిచూచింది. కనీసం వెళ్ళొస్తాననేనా చినబాబుతో చెప్పకుండా వచ్చేశానే అని బాధపడుతూనే ఉంది గౌరి. తండ్రికి అన్నం యిచ్చి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు పాకవంక చూచింది. ఇందాకటిచోటే నిలుచుని ఉన్నాడు చినబాబు. చూడడానికి సిగ్గేస్తోంది గౌరికి. అయినా మళ్ళీ మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళలేక పోయింది గౌరి.

ఆ రాత్రి గౌరికి నిద్రపట్టలేదు. ఆవు తరుముకురావడం తలుచుకుంటే భయం వేసేది. చినబాబుచేతుల్లో ఉన్న విషయం తలుచుకుంటే సిగ్గువేసేది. కన్నుమూస్తే చాలు ఆవు తరుముకొస్తున్నట్టుండేది. ఉలిక్కిపడి లేచేది. ఇంకా తాను చినబాబు చేతుల్లోనే ఉన్నాననే అనుభూతి అను క్షణం గౌరికి కలిగి ఆ రాత్రి తెల్లవార్లూ గౌరిని ముప్పతిప్పలూ పెట్టింది. ఎప్పుడు తెల్లవారుతుందా ఎప్పుడు చినబాబుని చూస్తానా అనే ఆరాటం గౌరి హృదయంలో నూతనంగా కలిగి క్షణక్షణాభి వృద్ధిచెంది తెల్లవారేసరికి పూర్తిగా గౌరి మనస్సును పాడుచేసింది.

మరునాడు మామూలువేళకు కొంచెం ముందే తండ్రికి 'అన్నం తీసుకు బయలు దేరింది గౌరి. చినబాబు దూడలపాకలో ఉంటాడా ఉండడా అనుకుంటూ నడుస్తోంది.

'ఉంటేమాత్రం నేనెందుకు వెళ్ళాలి అక్కడికి? ఎవరైనా చూస్తే?.... అమ్మయ్యో!... నేనసలు వెళ్ళనే వెళ్ళను.. వెళ్ళకపోతే చినబాబు యేమను కుం

టాడో?...చూడనట్టు తలవంచుకు వెళ్ళిపోతే సరి...తీరా చినబాబు పిలిస్తే?... వినబడనట్టు తలెత్తకుండా వెళ్ళిపోతే సరి...'

అని పరిపరి విధాల ఊహించుకుంటూ నడుస్తోందేగాని చినబాబు పాకలోనుంచి తనను చూస్తున్నట్లు, చూచి నవ్వుకుంటున్నట్టు, నవ్వుకుని గౌరీ అని పిలచినట్లు తనలో తానే భావించుకుని అకస్మాత్తుగా దూడల పాకవంక తిరిగింది. ఎక్కడా కనబడలేదు చినబాబు. రెండుకళ్ళు పదికళ్ళు చేసుకుని వెతికింది. చినబాబు లేడు. చినబాబు లేకపోవడం యేదో బాధగానే ఉంది మనస్సుకు. అనుక్షణం తనను చినబాబు గౌరీ అని పిలుస్తున్నట్లుగానే భావించుకుని పాకవంక చూస్తోంది. తనకు తెలియకుండానే కాళ్ళు అప్రయత్నంగా పాకవద్దకు నెమ్మదిగా తీసుకువెళ్ళాయి. పాకలోను లేడు చినబాబు. గౌరి పాకలో అడుగు పెట్టేసరికి పోట్లఆవు తనవంక బుసలు కొడుతూ చూస్తోంది. ముందు గౌరి హడలిపోయిందిగాని ఆ ఆవును కట్టివేసిన యినుపగొలుసును చూచాక కొంత మనశ్శాంతి కలిగింది. పాకంతా కలియచూచింది.

చినబాబు కనబడలేదు. ఏదో నిరాశ బాధపెడుతూనేవుంది గౌరిని. తాను పాకలోనికి రావడం యెవరూ చూడలేదుకదా అని అనుమానంతోచి నలుప్రక్కలా చూచింది. ఎవ్వరూ కనుచూపుమేరలో కనబడలేదు. అమ్మయ్య అనుకుంది. కొన్నేపునిలుచుంది. పోట ఆవు తనవంకే చూస్తూ ముట్టె పైకెత్తి బుస్సుమంటోంది. గౌరి కూడా ఆవు వంక చూచి ఒక అడుగు పైకెత్తి బుస్సుమంది. చినబాబుతో చెప్పి నీ పని పట్టిస్తానుండు అంది. ఆ అనడం కొంచెం గట్టిగానే అంది. మళ్ళీ ఎవరైనా విన్నారేమోనని భయంవేసి నలువైపులా చూచింది. ఎవరూ లేరు. నిన్న ఆవు తరుముకొచ్చినచోటు, చినబాబు కాళ్ళ మీద తాను పడ్డచోటు చూచుకుంది. ఆ ఘటాన్ని మళ్ళీ భావనలోనికి తెచ్చుకుని ఆనందిస్తోంది గౌరి. అప్రయత్నంగా కళ్ళు మూతలుపడ్డాయి. క్షణకాలం ఆనందపారవశ్యంలో మైమరచింది గౌరి. ఉలిక్కిపడింది. వెనక్కు తిరిగింది. చినబాబు కనబడనందుకు కొంచెం కోపమే వచ్చింది ఇంకెప్పుడూ పాకదగ్గరకు రాకూడదనుకుంది ఎక్కడైనా చినబాబు కనిపించి పలకరించినా మాటాడకూడదనుకుంది గౌరి. చకచకా నాలుగు అడుగులు వేసింది. వెనకాల యెవరో జడపట్టుకు లాగినట్లయి వెనక్కు తిరిగింది గౌరి. ఇంకెవరు?...చినబాబు. గౌరీ అన్నాడు. సిగ్గు ముంచుకొచ్చింది గౌరికి. రెండుచేతులతో కళ్ళుమూసుకుంది. ఆ రెండుచేతులు తీసేశాడు చినబాబు. తలవంచుకుంది గౌరి. తల పైకెత్తాడు చినబాబు. చినబాబుని చూడడానికి సిగ్గువేసింది గౌరికి. సిగ్గుతోపాటు భయం ఆవరించింది. ఎవరైనా చూస్తున్నారేమోనని నలువైపులా చూచింది. చినబాబు చేతుల్లోంచి బయటపడాలని ప్రయత్నిస్తోంది. వదులు చినబాబూ అంటోంది. మాట్లాడలేకపోతున్నాడు చినబాబు, కాని గౌరిని వదలిపెటడంలేదు. ఇద్దరికీ యెందుకో చేతులు వణుకుతున్నాయి. 'నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటాను గౌరీ' అంటున్నాడు కంగారుగా వణుకుతున్న పెదవులతో చినబాబు. 'అమ్మయ్యో! నన్నా? పెళ్ళా? నాకొద్దు బాబూ!' అంటూ గౌరి చినబాబు చేతుల్లోంచి బయటకు రావడానికి పెనగులాడుతోంది. వదలిపెట్టడంలేదు చినబాబు. మొదట్లో చినబాబును చూడడానికి గౌరి ఎంత తహతహలాడిందో ఇప్పుడు చినబాబు చేతుల్లోంచి బయటపడడానికి అంతకంగారు పడుతోంది. బయట వర్షం ప్రారంభించింది. తడిసిపోతావు గౌరీ అంటూ చినబాబు గౌరిని ఏలాగయితేం పాకలోకి తీసుకువెళ్ళాడు

బయట ఉఱుములు మెఱుపులతో వర్షం ప్రారంభమైంది. భోరుమని వీస్తోంది గాలి. ఇదేదో ప్రళయానికే దారితీస్తుందేమో అనుకుంటున్నాడు దుక్కి దున్నుతున్న రత్తియ్యకాపు. తనకు భోజనం తెస్తూ తనబిడ్డ గౌరి ఈ వర్షంలో ఏంచిక్కుపడిందోనని బాధపడుతున్నాడు. వేళ తప్పిపోయింది. పాపం పాటుపడుతున్న రత్తియ్యకాపు ఆకలితో బాధపడుతున్నాడు. ఆ అన్నం కాస్తా మధ్యదారిలో చినబాబు పాకలో చిక్కుపడిందని రత్తియ్యకాపుకేం తెలుస్తుంది. ఎదురుచూస్తున్నాడు. ఆఖరికి గౌరి ఆ వర్షములో తడుస్తూనే అన్నం తెచ్చింది. తండ్రి ముఖం చూడడానికి భయంగావుంది గౌరికి. పాపపంకిలంలో మునిగిన తన చేతులతో తండ్రికి అన్నం పెటడానికి జడుస్తోంది గౌరి చేతులు వణుకుతున్నాయి.

'ఏం అమ్మా! అలా ఉన్నావేం అన్నాడు రత్తియ్య కాపు వర్షంలో తడవడం మూలంగా జరవొచ్చినట్టుందయ్యా' అంది గౌరి జడుస్తూ.

కుటుంబం మొత్తానికి ఒకే ఒక టాల్క్ పౌడర్

ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తించే సువాసన గల ప్రొటెక్స్ నాణ్యమైన, సర్వ విధోపయోగమైన టాయిలెట్ పౌడర్ పెద్ద డబ్బాలో తక్కువ ధరకు లభ్యమౌతున్నది!

ఇండియా అంతటా వేలాది కుటుంబాలు సున్నితమైన సువాసనకు ప్రొటెక్స్‌నే ఎన్నుకుంటారు. అది అన్నివిధాలా ఉపయోగించడానికి వీలైనది కావడమే కారణము...

ఇప్పుడు సుందరమైన పఫ్‌తో సహా దొరకును!

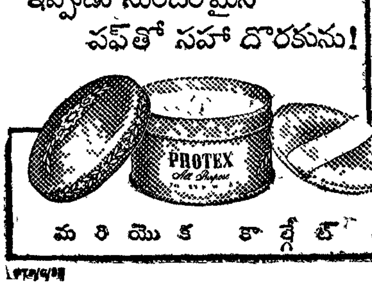

ప్రొటెక్స్
సర్వోపయోగమైన
టాయిలెట్ పౌడర్

మరియొక కాల్గేట్ నాణ్యమైన తయారు

చినబాబు పెళ్ళిసంబరం

ఏం చెయ్యనమ్మా, రెక్కాడితేగాని డొక్కాడదు. తల్లిలేని నిన్ను సుఖపెట్టడానికి బదులు యీ విధంగా కష్టపెడుతున్నా తల్లీ! అని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టాడు రత్తియ్యకాపు.

అది ఆనాటిసంగతి. దానికి ప్రతిఫలంగా గౌరి యీనాడు మాతృమూర్తి కాబోతోంది. మూడోమాసం గర్భిణి ఏవని చెబుతుంది తండ్రికి.

ఈరోజు తండ్రి అనుమానించినట్లు పసిగట్టింది గౌరి. నిద్రపట్టడంలేదు. మాడిమసిబొగ్గు అయిన పురుగును మరోసారిచూచింది. అప్రయత్నంగా గౌరికంటి వెంట నీటిబిందువులు బయలుదేరి ధారగా ఏర్పడ్డాయి. ఊరుకోబెట్టే వారేరీ! లేరు. ఎంతో సేపు యేడ్చింది.

ఊరిమధ్యలో చినబాబు పెళ్ళి ఊరేగింపులో వాయించే వాయిద్యాల శబ్దాలు గౌరి హృదయంమీద సమ్మెట దెబ్బలులా తగులుతున్నాయి. పటేలు పటేలు మని పేలే టపాకాయలశబ్దాలతో తనగుండె పగిలిపోతున్నట్టే భావించుకుంటోంది. తన పీకను యెవరో రెండు చేతులతో నసుకుతున్నట్లనిపించింది గౌరికి. కంగారుగా మంచంమీద నుంచి లేచింది. నలుప్రక్కలా చూచింది. ఎవరూ లేరు.

నక్కల అరుపులు, కీచురాళ్ళ కూతలు గౌరికంగారుకు మరింత దోహదం చేస్తున్నాయి. తలుపుతీసి చూచింది. గాఢాంధకారం చినబాబు పెళ్ళితాలూకు తారాజువ్వలు ఆకాశంలో పేలి రంగు రంగుల కాంతుల్ని వెదజలుతున్నాయి. ఆకాంతుల్ని చూడలేకపోయింది గౌరి. దభాలున తలుపు మూసేసింది. అప్రయత్నంగా గౌరిదృష్టి మాడిన పురుగుమీద మరోసారి పడింది. వచ్చి మంచంమీద పడిపోయింది. వెక్కివెక్కియేడుస్తోంది. ఆమె ఆ వేదనను అర్థం చేసికొని ఆమెతోపాటు యేడుస్తోందా అన్నట్లు ఆ పూరిపాక ప్రక్క ఒక కుక్క మొయ్యోమని మొరపైకెత్తి యేడుస్తోంది. అలా కుక్క యేడవడం అపశకున మనుకుని అదలిస్తున్న రత్తియ్యకాపు గొంతు గౌరి చెవులబడింది. నిద్రపోతున్నట్లు పడుంది. రత్తియ్య కాపు తలుపుతోసుకు లోనికి వచ్చాడు. దీపపు బుడ్డిని చేత్తోపట్టుకుని గౌరి మంచందగ్గరకు వచ్చాడు. గౌరి నిద్రపోతున్నట్లు పడుంది. పళ్ళు పటపట కొరికాడు రత్తియ్యకాపు, వెనక్కు తిరిగాడు. దీపం యథాస్థానంలో ఉంచాడు. చూరులో ఉన్న గొడ్డలిని ఒక చేత్తో లాగాడు. ఆగుడ్డిదీపపు కాంతిలో ఆ గొడ్డలి మొన తళుక్కున మెరిగింది. గౌరి చూస్తూనే ఉంది. గుండెలు కొట్టుకుంటున్నాయి. రత్తియ్యకాపు గౌరి మంచం దగ్గరకు వచ్చాడు. బలంగా గొడ్డలి పైకెత్తాడు. కెవ్వుమని కేకేసి అయ్యా అంటూ తండ్రి కాళ్ళమీద పడింది గౌరి. రత్తియ్య కాపు హృదయం ద్రవించింది. గొడ్డలి పారేశాడు. కూతురుదగ్గరకూలబడాడు రెండుచేతులతో తల బాదుకుని యేడుస్తున్నాడు రత్తియ్యకాపు. గౌరి యేడుస్తోంది.

'ఎంతపని చేశావమ్మా! నా గౌరవాన్ని కాస్తా గంగలో కలిపేశావా?' అన్నాడు. అంతలోనే కోపంతో రత్తియ్యకాపు ఆపాదమస్తకం వణికిపోయింది. రెండు చేతులతో గౌరి జుట్టురెండు ప్రక్కల పట్టుకొని తలపైకెత్తాడు. ముఖంలో ముఖం పెట్టి గద్గదస్వరంతో ఎవరైనా వింటారనే భయంతో మెల్లిగా 'నిజం చెప్పు. ఎవడు నిన్నిట్లా చేసింది. నా కొంపకు చిచ్చుపెట్టింది యెవడు? నిజంచెప్పు అంటూ రెండు చేతులతో గౌరి పీక పట్టుకున్నాడు.

చెప్పు. నిజం చెప్పు. చెప్పకపోతే పీక పిసికేస్తా. నిన్నీ కొంపలో కట్టేసి యీ కొంపకి నిప్పంటిస్తా. నేను కూడా ఇందులో కుడి చచ్చిపోతా. చెప్పు. నిజం చెప్పు! అని గౌరి పీక పిసుకుతున్నాడు రత్తియ్య కాపు.

ఆ రౌద్రాకారాన్ని చూచిన గౌరి హడలిపోయింది. అప్రయత్నంగా 'చినబాబు' అంది.

తోకత్రొక్కిన త్రాచులా లేచాడు రత్తియ్యకాపు. 'చినబాబా' అని అరిచాడు.

అవునంది గౌరి.

గొడ్డలి తీసుకున్నాడు రత్తియ్యకాపు, ఆవేశంతో తలుపు లాగాడు. అంధకారంలోకి పరుగెత్తాడు. అయ్యా అయ్యా అంటున్న గౌరి మాటలు వినిపించుకోలేదు. తిన్నగా ఊరేగింపులోనికి వచ్చాడు.

నాయుడు గారి కున్న పలుకుబడి మూలంగా కొడుకు చినబాబు పెళ్లికి ఊరిడి జనం ఊరేగింపులో పాల్గొన్నారు. రత్తియ్యకాపు గొడ్డలితో తిన్నగా పల్లకీ దగ్గరకు వచ్చాడు.

ముత్యాల పల్లకీలో ముచ్చటగా కూర్చున్నాడు చినబాబు. ఎదురుగా పెళ్ళికూతురు కూర్చుంది. పూర్వాచారంప్రకారం తల వంచుకుని కూర్చోలేదు. మధ్య మధ్య వారగంటిని చినబాబుని చూస్తోంది. చినబబు కూడా మందహాసం చిందుతున్న ముఖంతో పెళ్ళికూతురు వంక చూస్తున్నాడు. చూచాడు రత్తియ్యకాపు.

నాయుడుగారి పొలం చేస్తున్నాడు గనుక యెప్పుడూ నాయుడుగారి యింటి దగ్గరే ఉండేవాడు రత్తియ్యకాపు. చినబాబు తల్లి చిన్నతనంలోనే చచ్చిపోతే చినబాబుని తన బుజంమీద యెక్కించుకుని త్రిప్పేవాడు. తన వీపుమీద కూర్చోబెట్టుకుని గుర్రంలాగ నడిచేవాడు.

అకస్మాత్తుగా చినబాబు రత్తియ్యకాపు ముఖం వంకచూచి సిగ్గుపడి చిరునవ్వుతో తలవంచుకున్నాడు. చిరునవ్వు చిందులాడుతున్న చినబాబు ముఖం చూచేసరికి రత్తియ్యకాపు కోపం అంతా చల్లారింది. తన చేతులలో చినబాబుని పెంచిన సంగతి జ్ఞప్తికి వచ్చింది. మానవత్వాన్ని కూడా నశింపజేసిన తన ఆవేశాన్ని తానే నిందించుకున్నాడు. వారగంటిని భార్య చూపుల్లో చూపుల్ని కలిపి మందహాసం ఒలికిస్తున్న చినబాబు ముఖం చూచే సరికి జాలివేసింది. జీవితాంతం చినబాబుతో సంసార సుఖం అనుభవించాలని వచ్చిన ఆ పెళ్ళికూతురు మెడలో మంగళసూత్రం కాస్తా తెంపాలనుకుని వచ్చిన తన ఆవేశానికి తానే సిగ్గుపడ్డాడు. ఆ నూతన దంపతుల్ని సుఖంగా ఉండమని మనస్సులో దీవించాడు. ఊరేగింపు ముందుకుసాగింది. నిలబడిపోయాడు రత్తియ్యకాపు, క్షణకాలం మౌనం. వెనక్కు తిరిగాడు. గుండె గుభేలుమంది. ఊరి చివర ఆకాశం యెత్తున మంటలేచింది. అది తన యింటి వేపేనని గ్రహించాడు. ఇళ్లు అంటుకున్నాయి అని ఊరేగింపులో కలవరం పుట్టింది. గుండెలు బాదుకుంటూ రత్తియ్యకాపు పరుగెత్తాడు. ఇంకేముంది తన యిల్లే లోపలే అంటుకుంది. గౌరీ అని అరిచి లోనికి పరుగెత్తాడు. గౌరి చీర మీద కిరసనాయిలు పోసుకుని అంటించుకుంది. ఆవేశం ఆవేదన యేకమై అమ్మా అని వెళ్ళి గౌరిని కౌగిలించుకుని బయటకు తీసుకురావడానికి ప్రయత్నించాడు. నలుప్రక్కలా అంటుకున్న పూరిపాక కూలిపోయింది. గౌరితో పాటు రత్తియ్య కాపుకూడా కాలిపోయాడు. వారిరువురి ప్రాణవాయువులు అనంతవాయువులో కలిసిపోయాయి. పరుగెత్తుకు వచ్చిన జనం నీళ్లకోసం కంగారుపడే సరికి అగ్నిహోత్రుడు ఆరెండు ప్రాణాల్ని వారి గౌరవ రక్షణార్థం తానుభక్షించి శాంతించాడు.

చినబాబుచేసిన మోసం యెవరికి తెలుస్తుంది. రత్తియ్యకాపు గౌరవానికి అవంతైనా లోటురాలేదు. బ్రతికిన నాలుగు రోజులూ పౌరుషంగానే బ్రతికాడురా అన్నారు. పాపం ఆతండ్రి కూతుళ్ళకి యీ రూపేణా చావు రాసిపెట్టాడు భగవంతుడు అని కొందరన్నారు. అంతే గాని అసలు సంగతి యెవరికి తెలుస్తుంది ఒక్క చినబాబుకి తప్ప. గౌరి పరిస్థితికి కన్నీరు కార్చేదెవరు? అయితే హాయిగా, వినోదంగా, భార్యతో కేళీవిలాసాలలో కాలంగడిపేటప్పుడైనా చినబాబు హృదయంలో గౌరి జ్ఞప్తికి రాకపోతుందా? వచ్చి హృదయాన్ని దహించకుండా ఉంటుందా? కళ్ళు చెమ్మగిల్లకుండా ఉంటాయా? ★